

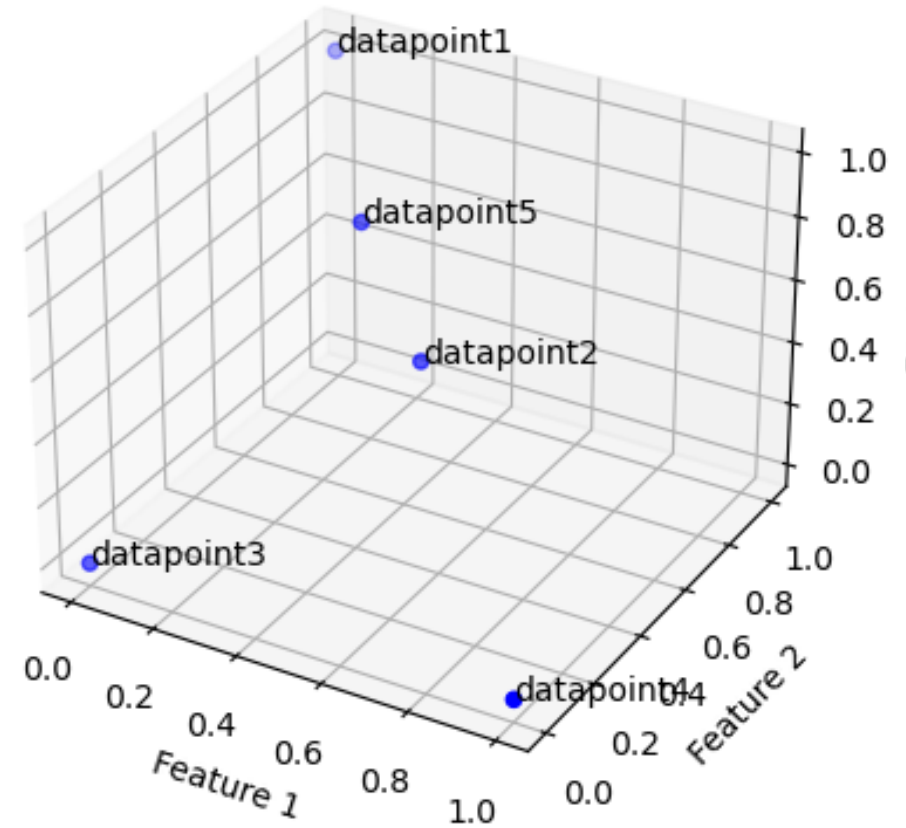
Dimensionality Reduction

Belangrijke opmerking voor deze les

- In deze les ga ik technieken tonen die, alhoewel ze vaak gebruikt worden en wettelijk perfect OK zijn, op een niet ethische manier kunnen worden gebruikt
- In bepaalde landen worden deze technieken gebruikt om de bevolking te controleren en in de pas te laten lopen
- Gebruik **nooit** facial recognition op data van familie, vrienden, ... zonder hun expliciete toestemming. Op het oneigenlijk gebruik van fotomateriaal bestaat trouwens wel wetgeving: dat mag in België niet zomaar.

Features zijn dimensies

	Feature1	Feature2	Feature3
Datapunt 1	0	1	1
Datapunt 2	0.5	0.5	0.5
Datapunt 3	0	0	0
Datapunt 4	1	0	0
Datapunt 5	0.3	0.6	0.8

Het probleem met veel features=dimensies

- We zijn gewoon om figuren te beoordelen met 2 of 3 dimensies
- Wij zijn, als menselijke soort, niet getraind in het interpreteren van beelden met meer dan 3 dimensies
- Als er heel veel dimensies zijn, zijn er ook heel veel mogelijkheden voor de datapunten
 - Het risico op overfitten is groot bij data met heel veel features
 - Er is in een hoog-dimensionale ruimte heel veel 'plaats', daarom het risico op overfitting

'The curse of dimensionality'

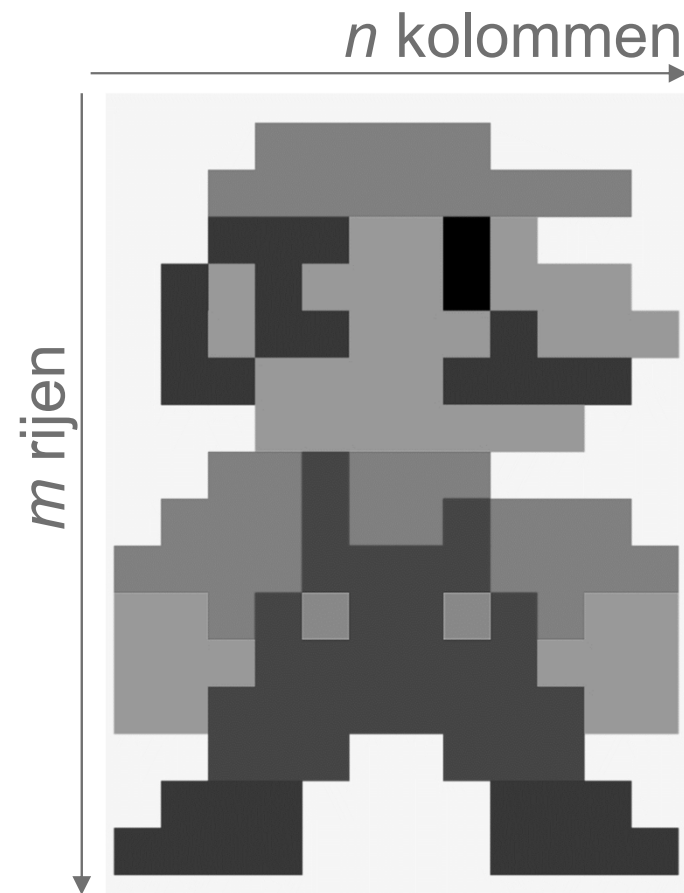
De oplossing voor teveel dimensies

- **Aantal dimensies verlagen**
- Maar: we willen zoveel mogelijk variatie (= 'informatie') van de dataset bijhouden
 - Voorbeeld hiernaast: veel slimmer om **f1** te schrappen dan **f2** of **f3**
- We zouden ook een nieuwe combinatie kunnen maken van **f2** en **f3**, en dit als een nieuwe kolom opslaan, en enkel die bijhouden

Voorbeelddataset	f1	f2	f3
Rij1	1	0	1
Rij2	1	3	2
Rij3	1	-2	1
rij4	1	2	6

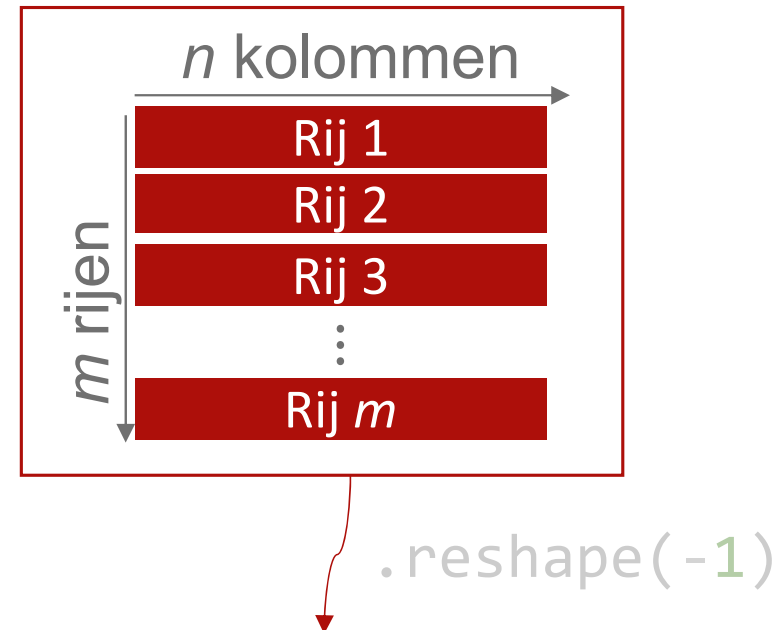
Voorbeeld van dimensiereductie

- We gaan een simpele vorm doen van datareductie, op zwart-witte fotos (ZW-fotos)
- ZW fotos zijn eigenlijk matrices met m rijen en n kolommen, en elke pixel bevat een waarde tussen 0 en 256

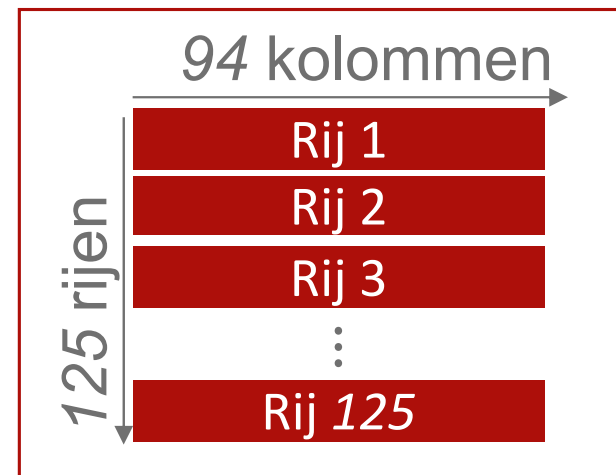
Afbeeldingen platdrukken

- We moeten eerst een foto (matrix) omzetten naar een datapunt (vector)
- De data blijft identiek, we verschuiven gewoon pixels die onder mekaar stonden in 1 lange lijn

Afbeeldingen platdrukken

- We kijken naar prentjes van 125 pixels hoog en 94 breed
- Een prentje is nu een rij van 11750 waardes tussen 0 en 256.
- Dit proces heet *flattening*

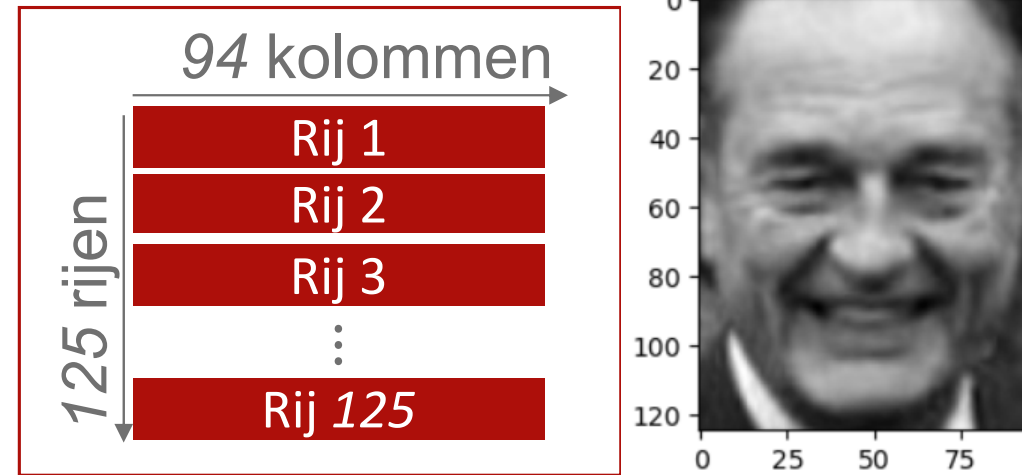

`.reshape(-1)`

Afbeeldingen platdrukken

- We kijken naar prentjes van 125 pixels hoog en 94 breed
- Een prentje is nu een rij van 11750 waardes (dimensies) tussen 0 en 256.

`.reshape(-1)`

Fotos inladen

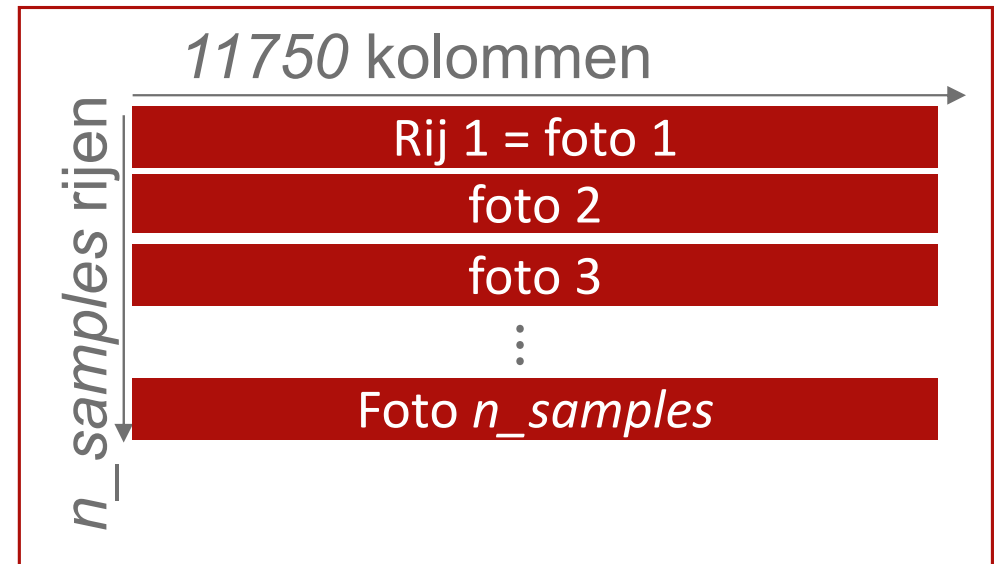
```
from sklearn.datasets import fetch_lfw_people
people =
    fetch_lfw_people(min_faces_per_person=5,
                    resize=1)
X = people.data
n_features = X.shape[1]

y = people.target
```

PCA gaat de data automatisch
flattenen, dit moet je niet zelf
doen

Dimensiereductie op fotos

- Heel de dataset ziet er dan uit als alle fotos als rijen onder mekaar
 - Alle fotos hebben dezelfde afmetingen!
- Een kolom komt overeen met een specifieke pixel in alle fotos op dezelfde locatie

Dimensie reductie

- Doel: aantal dimensies naar beneden halen
- Weinig 'informatie' laten verdwijnen
 - Hiervoor gebruiken we **PCA: Principal Component Analysis**

- We hebben in onze dataset (veel meer) features dan datapunten
- Onze trainingsmatrix is dus heel 'breed'
- Idealiter wil je een matrix die langer is dan hij breed is

Features >> samples

Features
<
samples

PCA in sklearn

```
pca = PCA(n_components = n_components, svd_solver =  
'randomized', whiten=True).fit(X_train_scaled)  
X_train_pca = pca.transform(X_train_scaled)  
X_test_pca = pca.transform(X_test_scaled)  
  
# data  
eigenvectors =  
    pca.components_.reshape((n_components, h, w))
```

PCA in sklearn

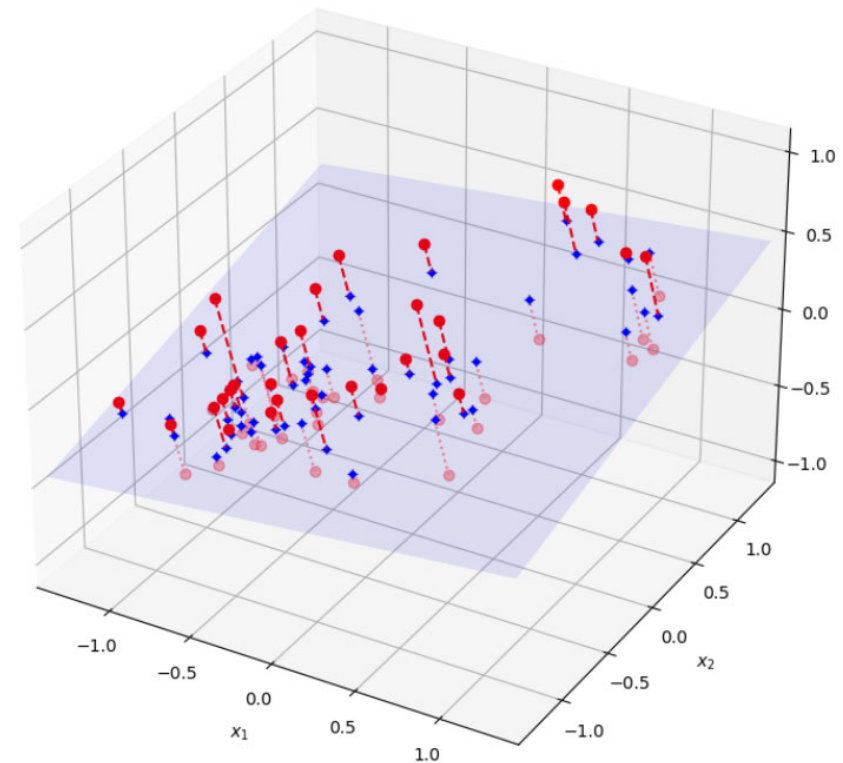
```
pca = PCA(n_components = 0.95, svd_solver =  
'randomized', whiten=True).fit(X_train_scaled)
```


Nu kiest PCA exact voldoende element zodat 95% van de variatie van je data behouden blijft

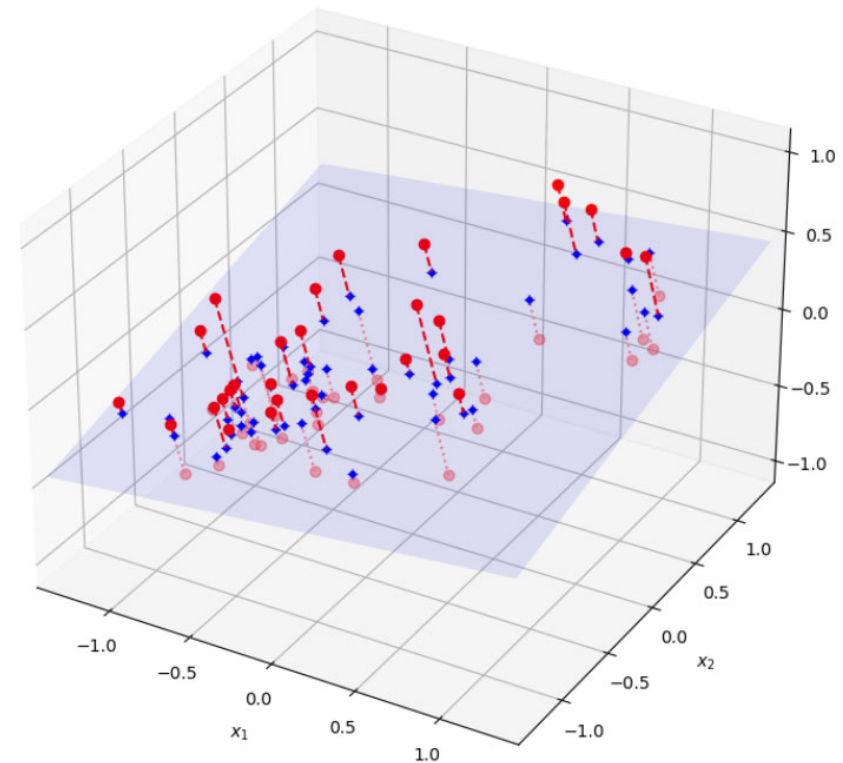
Dimensie reductie: PCA

- Principle Component Analysis (PCA):
 - Zoekt de meest 'dominante richtingen' in een dataset
 - Geeft deze terug als **principal components**: hoe minder je er vraagt, hoe sterker de datareductie
 - Alle oorspronkelijke datapunten kunnen worden uitgedrukt als lineaire combinatie van die **principale componenten**

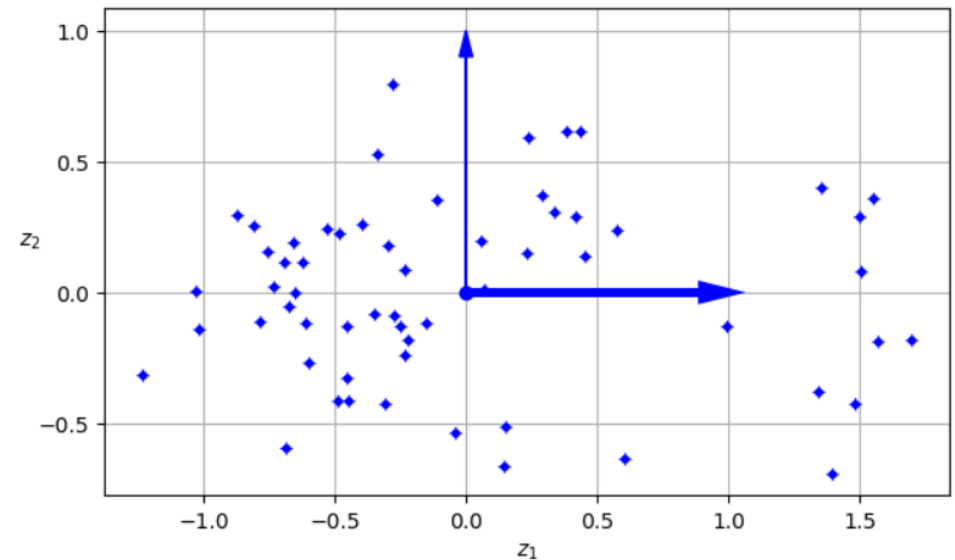
Dimensie reductie: PCA

- Om te begrijpen hoe PCA achterliggend werkt, kijken we nu naar een simpeler probleem met slechts 3 dimensies
- De data ligt hier in de buurt van een vlak. PCA gaat voor ons de data op dit vlak **projecteren**

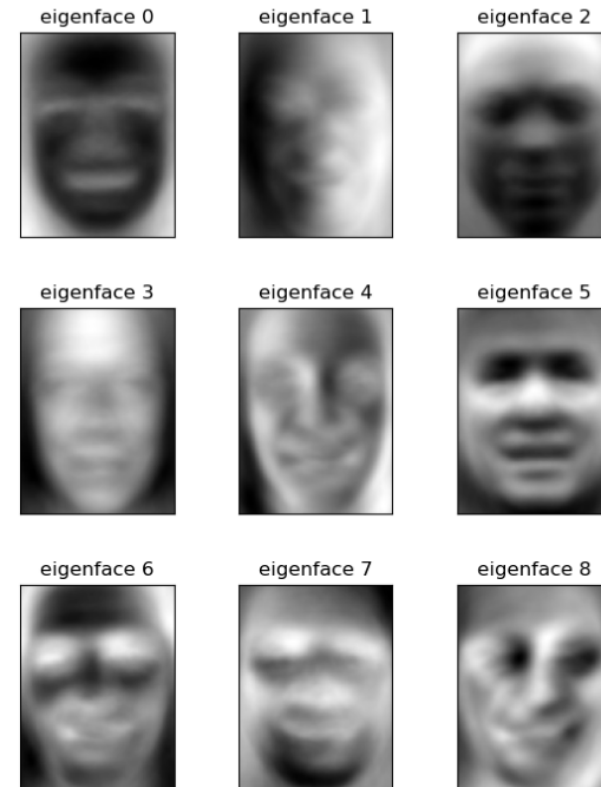
Dimensie reductie: PCA

- PCA berekent automatisch:
 - Het beste vlak om op te projecteren
 - De projecties van alle datapunten
 - Binnen het vlak, **de dominante richtingen**
 - Dit noemen we de **'eigenvectoren'**

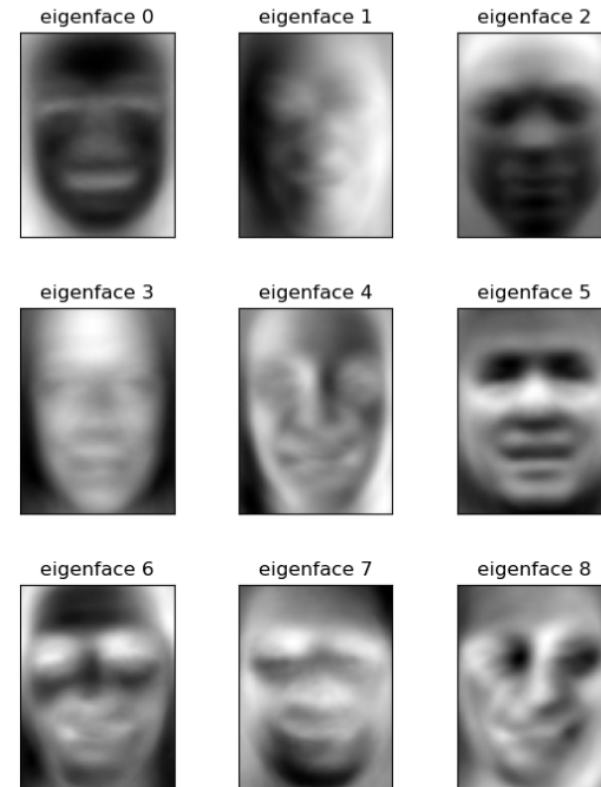
Dimensie reductie: PCA

- Hoe zien die eigenvectoren 'eigenfaces' eruit ?
 - **Het zijn generieke gezichten**
 - Elke gezicht kan nu worden uitgedrukt als de som van deze 'eigenfaces'

Dimensie reductie: PCA

- Hoe zien die 'eigenfaces' eruit ?
 - **Het zijn generieke gezichten**
 - Elke gezicht kan nu worden uitgedrukt als de som van deze 'eigenfaces'

Dimensie reductie: PCA

- Voorbeeld: Kim Clijsters

Originele afbeelding

Reconstructed Image (200 components)

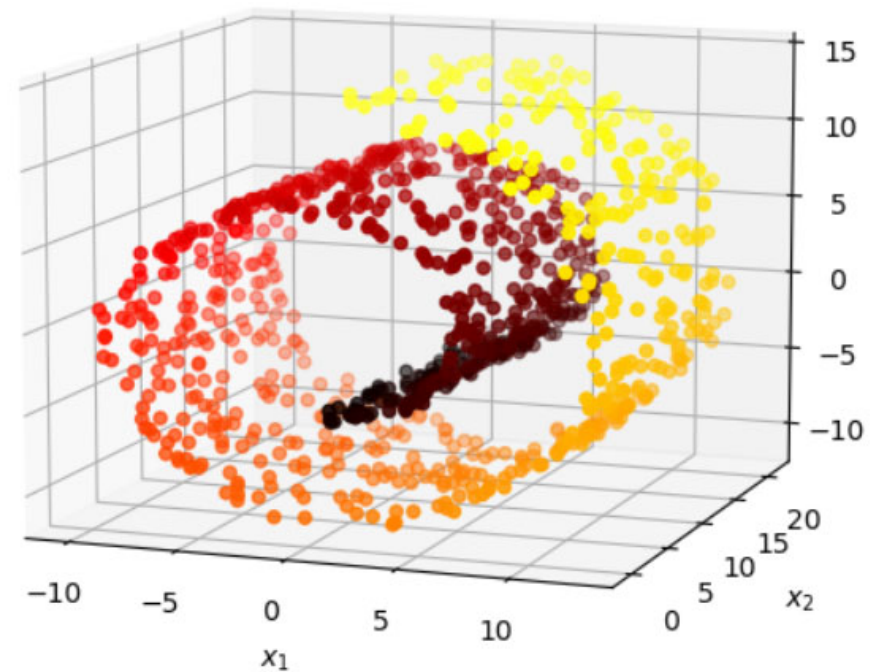
$$\text{Image} = \sum_{i=1}^{200} c_i \cdot \text{eigenface}_i = -0,56 \text{ eigenface}_0 - 0,40 \text{ eigenface}_1 + 0,22 \text{ eigenface}_2 + \dots$$

Dimensiereductie met PCA

- PCA behoudt zoveel mogelijk de variantie in een dataset
 - De geïdentificeerde principale componenten staan in volgorde: de eerste is de belangrijkste, dan de tweede, etc.
 - De reductie bestaat erin de laatste principale componenten 'te laten vallen', eg niet meer te gebruiken, omdat ze weinig waarde bijbrengen.
- **Nadelen**
 - Heel de dataset moet in memory
 - Dit kan je eventueel oplossen met **IncrementalPCA**
 - PCA werkt met lineaire projecties (rechte bewegingen)
 - Voor complexere datasets kun je **Kernel PCA** gebruiken, met kernels zoals we ook gebruikt hebben in de les rond Support Vector Machines

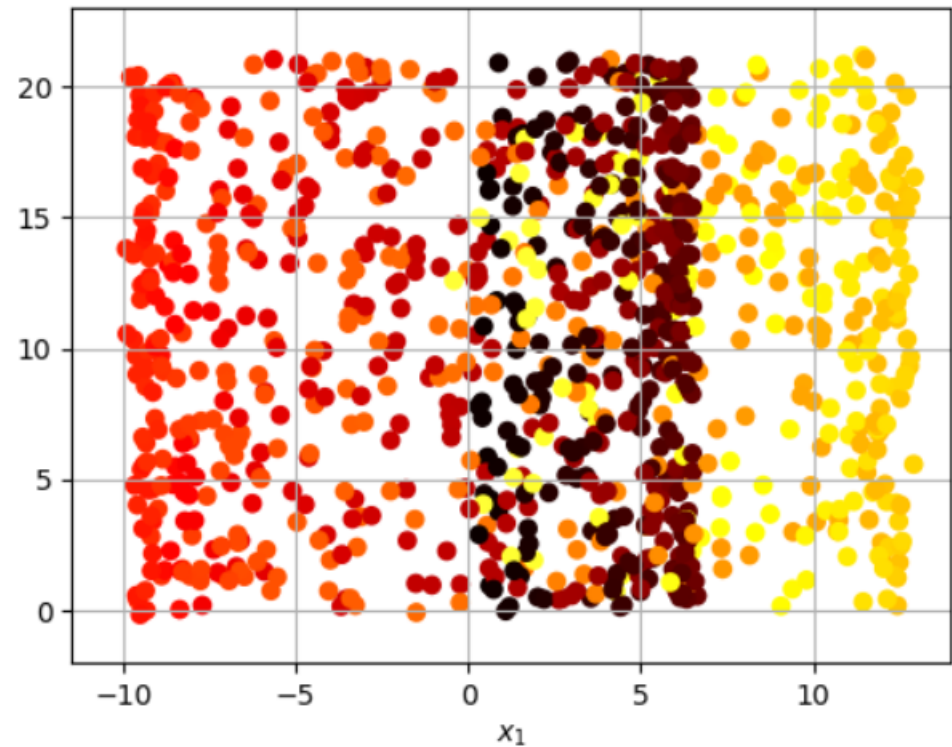
Dimensiereductie met LLE

- Voor niet-lineaire datasets is PCA minder geschikt
- Bekijk de dataset hiernaast ('swiss roll')
 - Deze dataset is eigenlijk een soort opgerold blad
 - Dit willen we gebruiken: heel lokaal, lijkt de data op een 2D vlak

Dimensiereductie met LLE

- Door PCA te gebruiken, zouden we die structuur verliezen:
 - In alle richtingen zou na projectie data die nu op een andere plaats is op dezelfde regio worden geprojecteerd:

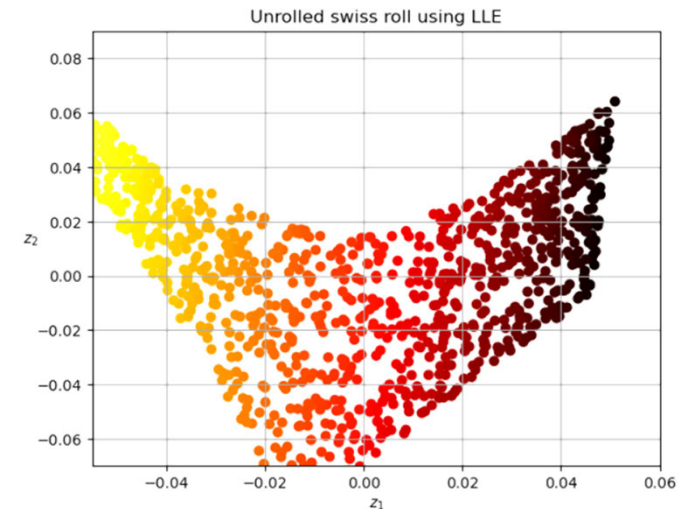
Dimensiereductie met LLE

- LLE:

```
from sklearn.manifold import  
LocallyLinearEmbedding
```

```
lle = LocallyLinearEmbedding(n_components=2,  
n_neighbors=10, random_state=42)
```

```
X_unrolled = lle.fit_transform(X_swiss)
```


Dimensiereductie met LLE

- LLE:
 - Vooral geschikt voor ‘opgerolde datasets
 - Punten die oorspronkelijk dicht bij mekaar lagen, blijven dicht bij mekaar (*distance preserving on local scale*) – op grotere afstand blijven afstanden echter niet bewaard.
- (Werking – niet te kennen):
 - Zoek voor elk punt de k dichtstbijzijnde buren
 - Schrijf dit punt nu als lineaire functie van die k buren (lineair modelleren van lokale relaties) in een object W
 - Projecteer vervolgens naar een lager dimensionele ruimte, en behoudt deze lokale relaties

